

Fogadkozások és kérdések

KÉT PANTOMIM ILLYÉS GYULÁNAK

*Nem ejtem ki sorsomat a kezemből mégsem, mégsem,
bár pályákat, pályafeket csak félig építettem,
át kell térni minden utamon a sárban caplatásra,
vétkem csak szenvedésem oldozza föl,
Üzenet-erejű szavak igazolják —
és csak azok — tengeralatti röplésem.*

*Letettem a virágokat a kezemből,
nem a kezemben hervadtak el.
A rangot csúfoló rosszat a nevén szólítottam —
akárhogyan besározódva, lefokozva.
Ez is a mi földünk már, ahonnan elrongálódva térek haza.*

*

*A sofőr a kocsi alá feküdt a Rila magaslatán,
a költészet besenyő és latin hercege a pázsitra.
Ott ismert csavarhúzó, itt rejtett füzet;
és míg a fényben fürdött a havas Rila,
dunántúli pacsirta, rilai csucsuliga
foglalta össze a helyzet hűvös meg tiszta szépségeit.*

*Madaras erdő talán a szörnyeteg,
ember-emésztő, sárkányt elrohasztó,
képzeletünket megcsúfoló és csapdás terep?*

*Madaras hágó talán, hol átjöttünk?
Nem madaras iszony az ég fölöttünk?
Létezhetnek barátkozások, üdítő szóváltások? —
és nem a sörözői jámbor legények szánnak meg a végén?*